

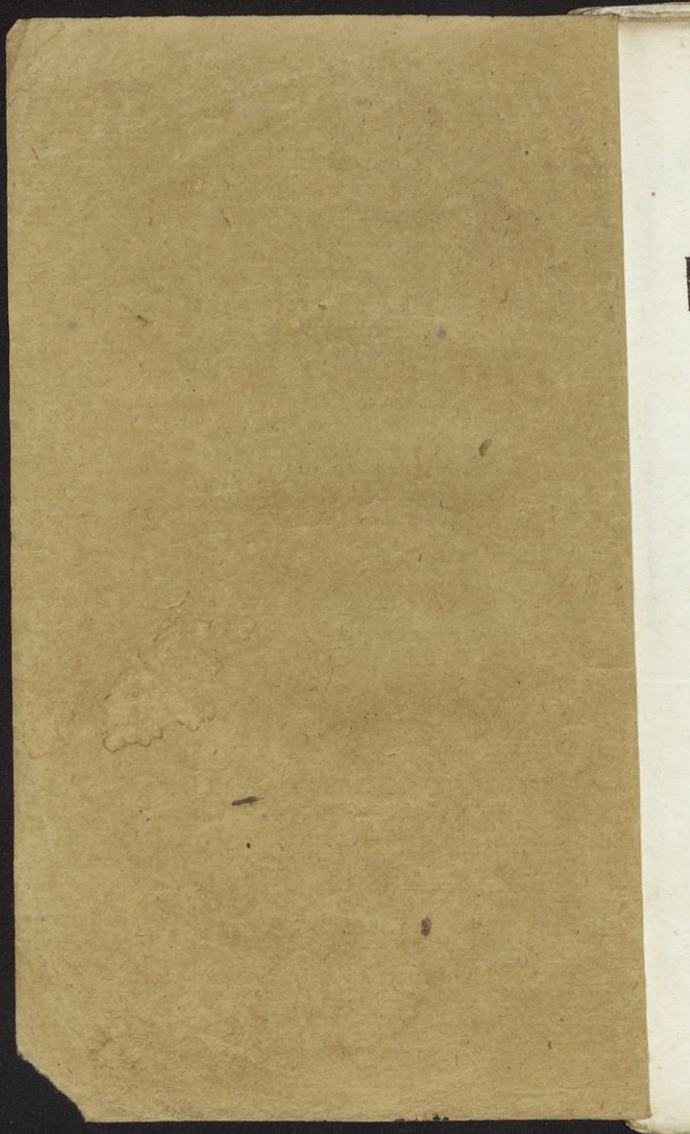
65160

5

MÉSINGASTI
KRISH
in
POPISOVANJE
PALESTINE
DRUGI NATIS.

V' CORIZI
Na prodaj per Paternolli
1845.

15
V

MÉSINGASTI KRISH

TÉMU JE PERDJANO

POPIŠOVANJE PALESTINE

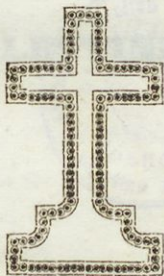
ALI

,SVÉTE DESHÈLE, INO HOJE JESUSOVE

PO ,SVÉTI DESHÈLI

PRESLOVENIL

J. S.

J. Vrhovnik

V° CORRIZI

Na prodaj per Paternolli

1845.

65160

MĒSINGASTI

KRISH

IN

POPISOVANJE

PALESTINE

MIRABOLANT

KRISHN

IN

30212071112

PALESTINE

030057266

ŠTARSHEV PĚRVA ŠKERB.

Pred ſheſt ſto léti ſta ſhivéla knes Rihard ino knesinja Notburga na ſvojim ſtarim gradu na gorazhini ſterme ſkále. Dvoje otrok ſta imela; prav zhedniga ſna, ki mu je bilo Ladiflav ime, ino ſalo hzher Katrizo. Perva ſkerb blagiga knesa ino bogabojezhe knesinje je bila ſvoja otroka kerſhanſko v' ſtrahu boſhjim ſrediti, in veliko ſta ſi perſadevála brumna, ponishna, pokorna ino bogabojezha otroka iméti. Per uſaki perloſhnoſti ſo ſkerbni ſtarſhi jima iſvelizhanſki nauk dajali. Eniga dné, ravno je ſonze zhres hríbe perſijalo, gredó knes s' ſvojima otrókama na polje, ſpomladi je bilo, gledat, kako ſe pomlad ljubo rodí, ino kako ſtvarniza ali natura novo obléko dobi. Otroka, kterima je bila lépa ſtvarniza ſamo zhudo, praſhata ozhéta, kdo je ſtvarnizi tako lepo obleko dal, ino kdo je tako lépe rumene roſhize po polju naſadil? Ozhe, ko vidijo radovéduoſt

otrozhizhkov, ino de jima lepota stvarnize serze
 možno gine, sazhnejo s' radovoljnim serzam
 otrokama praviti, de Bog, ljubi Ozhe nebeski
 je tisti, ki je vse, karkolj vidita, stvaril. On je zelo
 stvarnizo s' lepim zvetjem olepšal; on pobarva
 roshe na polju ino po senoshetah ali travnikah;
 on jim daje tudi prijeten duh. On rézhe, de
 nam na drevesnih vejzah shlahtno sadje sasoréva,
 ino de nam israfte dosti kruha is zherne semlje;
 pa tudi dobriga vinza is goriz. On je nanzhil
 ptizhize lepó prepevati, de naf rasveseljujejo,
 on nam daruje vsíga, kar sa prebivalšhe ino sa
 shivesh potrebujemo. On vse lepó lepó naredi,
 de bi se njegovih del veselili, njega zhres vse
 ljubili ino nekdej k' njemu prifhli s'he v' veliko
 lepšhi kraje, kakor so tu na semlji, kjér bomo
 per njemu tudi s'he vezh veselja vshivali, kakor
 ga tukaj vshivamo pod milim sonzam. Polni ne-
 besške radosti pokleknejo blagi ozhe s' svojima
 otrokama na koléna ino Bogá slavijo rekozh:

Hval' Bogá! darí veselé

Pófhle On zhes vso semljó,

Vsé, kar mamó, smo prejeli

Skos Ozhétovo rokó.

Kadar so shé ozhe molitvizo dokonzhali, Ladislav she sam od sebe téle besede perstavi: « Tudi jes ino moja sestra te sahvaliva, ljubi Ozhe nebeshki! sa toliko veselja, ktéro nama tvoja lépa stvarniza daje, od ktere se tvojo modrost, milost, ino vsigamogozhnost prav sposnati navuzhiva. » — Skerbni starshi, ker niso utegnili savolj opravka svoje otroke uzhati, poshležo hzher Katrizo v' klofhter k' nunam v' fholo, Ladislavu pa ofkerbijo modriga ino brumniga uzhenika.

Ladislavov uzhenik so bili neki nevtruden dushni pastir, kateri so ga s' besedo ino s' sgle-dam k' ponishnosti, brumnofti, pokorfhini, ino k' ljubesni do Bogá ino do blishniga vselej nagibali. Vezhkrat so mu rekli: « Brumnoft je sa vse dobra, ker ima obljubo sadajniga ino prihodniga shivlenja. » Kadar je she Ladislav odrasil, mu brumen ozhe tale lép nauk dajo: »

Ljubi Ladislav, mladi vites!

Srezhen je zhlovek v' svoji nedolshnosti, dokler se s' nefrezhnim greham ne fosnani, v' hude tovarshije ne saide, ino se sapeljivzam omotiti ne da; kakor hitro pa tim v' roke pride,

fe mu mirno ferze v' mravliške pregrešnih
 shélj premení, ino s' ternjem naftlana pot je
 njegovo shivljenje. Sa to te ljubesnivo svarim,
 vari fe takih prešhérnih sapeljivzov; sakaj oni
 fo krivi preroki, sapeljivi ljudjé; ino « blagor
 zhloveku, ki po svetvanju hudobnih ne hodi,
 na poti takih grešnikov ne stoji, ino ne poséda
 med takimi sasmehovavzi. Oni bojo kakor prah,
 kteriga véter od semlje pomete. » Varuj fe pa
 tudi fkritih potuhnjenih hinavzov, oni fo sgra-
 bljivi volkovi v' prijetnim ovzhjim oblazhilu;
 ino kdor fe s' nijmi sprijasni, bo sgubil svoje
 poshtenje ino isvelizhanje. Taki ljudjé fo duf hna
 kuga, ki nevidama po svetu hodi ino ljudí morí.
 O koliko poshtenih mladenzhov je she fkos
 nefrezhno kugo omotenih ino ostrupljenih, ko-
 liko nedolshnih dekliz ob divifhtvo ino poshtenje
 okanjenih!! — Uihni pa tudi vselej šraști, hude
 ino grešhue navade svojíga ferza, strahovaj jih
 v' sazhétku, zhuj sam nad sebo, de ne samudifh
 sam sebe *pokrepzhaști*, kadar po tebi veter hude
 fkušhnjave sahládi, sakaj: « Sovrashnik, veli sv.
 Peter, hodi okolj, kakor derézh lev, in ishe,
 koga bi posherl. » Ohrani svoje nedolshno ferze,
 ino bodi vselej zhiftih misel, besed ino djanj,
 sakaj « zhifta dufha vezh veljá, kakor vse, kar

na svetu s'he toliko zéno ima, » pravi mōder Sirah. Vari se perviga greha ino beshi pred njim, sakaj: « kdor se perve stopinje ne boji, drugo nastopi, tretjo storí, in' skoraj do vrata v' hudobii tizhi. Perporozhí se Bogu, Marii devizi, ino svojemu svestimu Angelju - varhu, prosi ga, de naj te pred gréham svesto varje, ino naj te vselej vodi po poti zhednosti ino svelizhanja. Pridejo pa shalostni dnevi, o ne obvupaj, ampak spomni se v' teshavah ino v' britkostih na Bogá vsmileniga Ozheta, de se njegova sveta volja godí. S' terplenjem hozhe Bog nafho brumnoft, poterpeshlivoft ino pokorfhino poskusiti; ako naf najde stanovitne, bomo najdli per njemu tudi mi veliko plazhilo. S' terplenjem naf hozhe uzhiti sposnovati revfhino tega svetá, ino se njega bolj svesto dershati. » — Take koriftno ino svelizhanfke nauke je dajal brumen ozhe svojemu dragimu sinu Ladislavu.

— Ljubi starfhi uzhite tudi vi tako svoje otroke, uzhite jih Bogá prav sposnovati, njegove zhudne dela premifhlovati, ino ga sa vse dobre sahvaliti. Bodite jim svesti angelji - varhi, uzhite jih modriga, brumniga ino lepiga sadershanja, ojftro ino modro jih svarite, ako grefhijo, zhe pa to ne pomaga, jih pa pravizhno straho-

vajte, ino sa nje neprenehama molite! Gorjé bo staršham, ki svojih otrok po keršhanfko prav ne redijo, shivo gajshlo ali bizh si splétajo, ktéra jih bo kervavo tepla. « Slabo srejeni otrozi so kervave fhibe sa réven svét ino starišhi ljudomorzi, ki svojih otrók prav srediti ne fkerbijó, » pravi sv. Bernard. « Pregréhe rastejo, v nebo sa mashevanje vpijejo. Angelj boshji klizhe: joj ino gorje! ljudem savolj pohujšhanja mladiga svetá, ino isliya kupizo ferdí boshje na semljo. » *)

NAJDNEN SAKLÁD.

Nekiga dne sgodej sbudijo blagi knes Ladislava, ino grejo sh' njim ino s' drugimi strelzi na medvedov lov; sgodna daniza jim je prijasno na nebu migljala. V' veliki, temui dobravi se lov sazgne. Mladi Ladislav podá se globokeje v' dobrovo ino ko po njéj fém pa tjé hodi, kar sagleda per nekimu vrelzu mladiga medveda, berfh se v' germovje f'krije, ino vštrelí po medvedu, pa ga ni sadel, medved sagromi, ino v' berlog sbeshi.

---

*) (Skrivu. rasod. 16.

Ladislav hiti sa njim do berloga. Grosa ga spreha, ker premišluje visoke pezhine strašniga berloga. Spomnivši se vsigamogozhnosti boshje, rezhe: « O Bog, kako modro si ti ta berlog napravil! »

Ko takó boshjo modrost premišluje, kar slifhi milo zhloveshko vpitje se proti sebi raslegati, oglaf v' visokimu velbu ali oboku strašniga berlôga shalofno vpitje milo ponavlja. Slifhal je profiti: « O Bog! kdo si, vsmili se, vsmili se vboge sirote! » Ladislav je bil prav vsmileniga ferzá, gre posabljozh vsiga straha tjekej, od kodar se shalofno vpitje raslega, ino najde, o frezhen saklad! nekiga mladiga moshá hudo ranjeniga. Od vsmilenja do nefrezhniga vnet Ladislav mu obéshe rano, sadéne ga na svoje rame, ino ga nefe, kakor vsmilen Samarijan, v' grad. H' temu pridejo priljudni knes s' strelzmi k' domu, pa kako se vstrašhijo, ko videjo, nevedijozhi, kaj se je sgodilo, svojiga sina nekiga ptujza vsiga kervaviga proti gradu nesti. Shlahtni Ladislav v' kratkim rasodene nefrezho ptujza. Nefó ga v' hifho v' posteljo, ino mladi knes mu sam streshe, ino rano obe-suje. O koljko je veselje staršhev nad vsmilenim ferzam svojiga sina!

Ljubi otrozi! Bodite tudi vi tako vsmileni Samarijani, kakor je Ladislav bil. Vsmilite se vbogih, naj she bojo ptuji, ali domazhi, saj smo vsi bratje ino sestré, otrozi eniga Ozheta nebéfhkiga. Pomagajte jim, « saj Bogú posojuje tu, ktir ubogimu podelí, ino Bog mu bo s' obrestjo ali zhinshem povernil. » Sam Jesuf vaf opominja k' vsmilenju do vbogih, ki pravi: « Karkolj enimu narmajnfhkih bratov storite, to ste meni storili; zlo she kupiza (kosarz) mersle vode svojiga plazhila sgubila ne bo. » Posebno pa vsmilite se revnih bolnikov, pomagajte ino postreshite jim, tolashite jih s' tim: « De Bog rani ino zéli, ou vdari ino njegova mila roka bo spet sdravje dala. » Opominjajte jih k' terdnimu savupanju v' Bogá, v' Jesufa Kristufa; kateri je najboljshi pomozhnik v' bolesni. On sam klizhe ino vabi vse, sosebno pa bolnike k' sebi rekozh: « Pridite k' meni vsi, ki se trudite ino ste oblosheni, jes vaf bom poshível. »

Vsmilena knesova drushina shelí svediti od ranjeniga ptujza, kdo, od kodi je ino kdo ga je ranil? Vsi so svešto poslušháli kader nefrézhnik svojo nefrezho ino krivizo dopoveduje rekozh: « Jes sim Konrad, nefrézhen sin Roberta is Knesnije . . . . . »

Moj ljubí ozhe ino veliko drugih vitesov (shlahtnih gospodov) fo v' Palestino v' sveto deshelo fhli, se tamkaj s' krivoverzi sa vero hrishaniga Jesufa bojvat, od tisti krat je sdaj dvajset let, pa ni sluba ne duha vezh od njih. Moja draga mati fo pred osmimi leti od same shalofti umerli.

Grafhino ino vse premoshenje fo mi sapustili, ker sim edín delésh (erb) bil, pa moja shlahta me je fkos svijazhnost ob mojo doto perpravila, verli toljke nefrézhe fhe fklenejo me umoriti.

Ravno tisto nozh, ko me je drugi dan sjutri usmileni Ladislav v' berlogi nadil, sim sbeshal is grada, pridem pòsno v' nozhi v' temno do-bravo k' nékimu voglarju, ki je tako usmilen bil, de me je pod streho vsel, ino mi vezhérje dal. She nisim shlize is rok poloshil, kar stopita dva bradafta nesnana moshá v' jupizo, me sgrabita, zhes prag svlézheta, ino me hudo ranita. V' bran sim se bil tiranfkima mosháma postavil, pa - káj, ker sim jima prestab bil. Komaj, komaj jima s' pomozhjó voglarja v' berlog sbeshim, od slabosti na tla padem, in zhakam sadne ure. Pa boshja previdnost, o fkerbua mati! kerf sim se v' roke perporozhil, mi je refhenika poslala.»

— Solsé ga polijejo po bledim mertvafhkim obrasu, vsi prizhejozhi na glas jokajo zlires njegovo nefrezho.

Po tém vsemi nefrezhen Konrad krish v' roke, katirga je na perfah nosil, ino kufhne Kristusove presvete rane rekozh: « Ta sveti krish, na katerim je moj Svelízhar Jesuf Kristuf sa moje ino vesolniga svetá pregréhe umerl, le samo ta sv. Krish mi je ostal od moje tolike dóte, she ta krish bi mi bili vseli, pa ker je mesingasti ino sa tolovaje malo zene imá, mi ga pustijo. Pa, kaj hozhem vézhi doto, kakor tebe moj krishani Jesuf, o bodi ti moja tolashba tako dolgo, dokler pridem k' tebi v' svete nébesa, kjér so moj ozhe ino moja mati. Ti pa usmileni Ladislav moj najboljši prijatelj, vsomi po moji smerti ta mesingasti krish v' spomin mojiga hvaleshniga serza, ta, kerí je na krishi umerl, bo tvoje usmilenje, ktero si meni skasal, tavshenkrat povérbil, on bo tvoja pomozh ino tolashba vsaki zhas, posebno v' sili. »

Kónrad dan na dan slabejši poslaja, ino sedmi dan umerje v' narozhju blagiga Ladislava. Ladislav vsemi po njegovi smerti mesingasti krish, ga na svoje perfu pertifne rekozh: » Do mojiga sadniga sdihleja bodi moj vodnik, moje

upanje ino tolashba v' britkih teshavah, Jesuf
ufmileni! »

Knesova drushina ne more posabiti sadnih
befedi poboshniga mladenzha Kónrada, kateri je
v' najboljshih letih svoje mladosti dar satanške
lakomnosti nepravizhnim ljudem bil. Vezhkrat
premislujejo njegovo veliko nesrezho, ino stra-
shno hudobijo lakomnih, ino ne millijo, de jih
bo v' kratkim taka, ali sbe hujshí nesrezha sadéla.

KRISHATIJA.

Kristijani so sveto mesto Jerusalem spet sgubili,
Muhamedani si ga osvojijo, ino so kristijane net-
smileno hudo imeli. Vsdignili so se kerstanski
vojshaki is Evrope, Ludvik IX, Sveti jurecovan,
kralj Franzofke deshele, vezh drugih vitesov,
ino knesov, se v' Palestino podajo ybógim kri-
stijanam pomagat ino se sa sveto vero vojfkovat.
S' njimi gré tudi mogozhni Rihard vseme svoje
oróshje, opafhe svoj ojster mézh, Bogu perpo-
rozhivshí sheno ino ljube otroke, ino gré s' svo-
jimi vojshaki v' franzofko deshelo, kjér je kralj
Ludvik s' veliko vojfkno trumo pripravljén,
kristijanam pomagat iti. ..

Veliko bark na morji zhaka na krishanke.
Ker so she vsi v' barkah bili, sapojejo duhovni

lepo pesem: « Pridi sveti Dub! . . . ino veselo odvešlajo. Jutrajno sonce jim prijasno sveti, tavshent ino tavshent ljudi jim frezbo voshi. Pervešlajo na otók Zipern, kjer si shivesha sa prihodno nakupijo. Pa, o shalost! strahna kushna bolésen se krishankov v' barkah loti, veliko vitesov pomerje. Usmileni kralj Ludvik sam obfkuje bolnike, jih tolashi ino osdravljuje. Vsi, vsi molijo ino prošijo Bogá sa odvernenje kushne bolesni; Bog njih prošnjo vslíshi, kuganehá. — Sdaj napové Ludvik egiptovskimu kralju vojsko, ako kristjanov prostih ne storí, ino jim odvsetih krajev ino mést nasaj ne dá. Egiptovfki kralj odgovorí: « Jes ne dam odvsetih krajev ino mést nasaj, tudi kristjanov prostih ne storim. »

Zipern sapuštivšhi vešlájó proti Damieti. *) Ker proti méstu Damieui vešlajo, na enkrat se vsdigne hud vihar na morju, strahne globozhine se odpirajo, kakor bresdni globoki, vsdigujejo valove, kakor hribe vifoke, ki se na barke podirajo. Veliko krishankov v' globozhini strahniga morja svoj grob najde. Po strahni burji se spet

---

*) Damieti, mesto na reki Nil, najmozhnejšhi tabor v' egiptovfki desheli.

svedri, na Boga sauplijozhi dovešlajo bliso možniga mesta Damieti. Drugi dan sa rano (sgodaj) odmolijo jutrajno molitvizo, stopijo is bark na fuho, ino se s' verstijo. Sdaj se hudí boj sazhe s' Muhamedani, kateri so se s' veliko armado krishankam v' bran postavili, krishanki premagajo, neverniki padajo ino splasheni sbešijo. Tabor Damieti si krishanki ofvojijo, kristjane is fushnosti refhijo, ino jim sgubljene kraje ino mesta nasaj dajo. Ludvik sposnavšhi sofébno boshjo mozh per premaganju nevérikov se podá vef ponishen s' svojimi vojshaki v' zerkvo, ino sahvali Boga sa frezhne premaganje Muhamedanov.

RIHARD V' SUSHNOSTI.

Zhlovek! vefelje na svéti

Shalost ti rada grení,

Nifo ne frezhni odshiteti

Tudi najfrezhni nam dni.

Vsa vérna Evropa se vefelí krishankov junashkih, ino povsodi hváлно pesem pojó sa frezhno premaganje nevernikov ino refhenje kristjanov.

Pa krishankov veselje se je v' shaloft spremeniło; kervave vojske s'he konza ni. Muhamedani, neufmileno tiranski ljudjé, bersh sberó veliko trumo vojakov, ino gréjo s' vfo mozhjo nad krishauke, kterih je malo s'htevalo bilo. Hud boj se sopet sazhne, krishanki omagujejo, Muhamedani premagajo, barke jim vsemejo, ino mahoma vse pomorijo. Le samo imenitnejshi vitesse v' fushnost shenejo, sa katere velike s'humo dnarnov dobiti upajo. Med fushnimi je tudi hudo ranjen Rihard bil. Nefrézha krishankov se v' kratkim po evropejskih deshelah rasglafi, vse shaluje ino po svojih rajnih sdihuje. Marfkatera blaga knesinja premilo joka po svojim rajnim knesu, kteri je v' globozhini strashniga morja svoj grob najdil; marfkatera mati sdihuje po svojim rajnim sinu, kteriga kri ptujo semljo barva; marfkter otrok obshaluje preveliko nefrezho svojiga dragiga ozheta, kteri v' tiranski fushnosti jezhi.

Med tém se mir stori s' Muhamedani; vjeti bodo odkupleni ino is' fushnosti refheni. Hudo ranjen Rihard pa je bil permoran v' bolnizi (shpitali) v' Egiptu ostati, zhakajé sdravja ali smerti.

Bogabojezha Rihardova drushina (familia) své nefrezho blagiga knesa, de hudo ranjen

v' bolnizi v' fushnosti jezhi. Vsi se premilo jokajo, posebno pa shaluje shlahтна gospá Notburga.

Zhes dolgo sazhue Ladislav svojo mater tolashiti rekozh: « Ljuba mati! ne jokajte toljko, boshja volja se je sgodila, faj nam bo Bog spet pomagal, faj se On usmili, kjer je sila. » Jes posnam prav bogatiga moshà v' nafhi okoljshini, Albert mu je imé, njemu hozhemo pol nafhiga premoshenja saštaviti, de nam le potrešno fhtevilo denarjev da, ljubiga ozheta is fushnosti refhiti, sakaj vse nafhe premoshenje ni toljko vrédno, koljkor nafh dragi, dragi ozhe. Shalofstna mati objamejo svojiga Ladislava, tér rekó: « Pojdi k' Albertu, profi ga, naj nam v' taki sili pomaga, saštavi mu polovizo nafhiga premoshenja, de homo le ozheta odkupili, ino se njegoviga prihóda hitreje veselili. Ladislav gré k' bogatimu Albertu, naredita pisimo, v' kterim, mu polovizo premoshenja saštavi. Ladislav dobi potrešno fhtevilo dnarjev ozheta is fushnosti odkupit, pa ne vedó, kakó bi dnar v' Egipet poslali, ino kdo bi ga tjekaj nesil. Ker tako sim pa tje mislijo, Ladislav bersh fklene sam v' Egipet iti, ino svojiga ozheta ódkupiti.

Mati mu branijo se v' toljko nevarnost podati, pa Ladislav se ne da pregovoriti, rekel je:

« Moja dolshnost je, ako ravno shivljenje sgubim, ozheta refhiti. Ta méfingasti krish, ktiriga na perfih nosim, bo moj vodnik, moja pomózh, moje vse. Drugi dan sa rano se na pot podá.

Ljubi otrozi! vidite, od kakfhine gorézhe ljubesni je bil Ladislav do svojiga ozhéta vnet, v' smertno nevarnost se sanje podá. O posnemajte njegov lep izgled, fkerbite sa svoje ljube starfhe, podpirajte jih s' podporo ljubesni ino usmilenja, povernite jim faj nekoliko dobrot, ktere so vam toljkokrat delili, in Ozhe nebeshki vas bóde povfodi blagoslovil.

NOVO TERPLENJE.

Sjutre, preden se dan sóri, se podá Ladislav na pot. Slovojemozhi od ljube matere ino sestre Katrize, poklekne ino moli:

« Ozhe! ti mene ohráni,

Vodi me varno povfod,

Vfake nefrezhe me bráni

Ti si mogózhin Gospod.

Proti vezhéru pride s' teshavo na verh vifoke gore, njegov jésden kónj od terde hóje

opésha. Strafhna globozhina se pod njim odpira, sraven pa fhe saide ino pravo pot sgubi. Ker tako na gorazhini stoji in misli, kaj bi storil, kar stopi pred njega prav prijasen óvzhár, ino mladiga vitesa tako nagovori: « Shlahni gospodizh! vi ste se sajfhli, tukaj sterma pot v' strafhno globozhino dershi. « Ovzhar ga v' svojim fhotorju prenozhi, ter mu mleka ino fádja sa vezherjo da. Drugi dan sгодaj mu pot pokashe na zesto, ktera proti morju pélje. Ladislav se ovzharju sa postreshbo prav lepo sahvali, ino jésdi prav shidane volje naprej. Komej je lakomni Albert junakoserzhniga Ladislava hójo v' Egipt svedel, gre, o fatanfka svijazhina! s' nekim krivizhnim moshem v' grad, Notburgo perfilit, de naj vse premoshenje s' gradam vred njemu sa posojene dnarje v' lást da, zhe ne, more pa posojilo v' ti uri verniti. Notburga, blaga knesinja prosi sa poterplenje, pa vse nizh ne pomaga.

Krivizhni mosh (pravdar je bil) bersh pisno tega sapopádka naredí! « Vse premoshenje s' gradam vred Albertu sa posojene dnarje bres, debi bil terjal, vlástim. » — Sdaj ji da pravdar pisno v' roke s' tim opominjkam, ako ne podpishe, bode hudo terpinzhena ino vmor-

jena. Pravizhna Notburga pa ofiane nepremakljiva, rekla je: » Kako bi jes krivizhno pismo podpísala ino vama blagoshertnima vse premoshenje s' gradam vzed vlastila, ker moje ni, ampak zele drushine? Na to obá huda jesa tere, sgrabita eden Notburgo, drugi blago Katrizo, obe hudo terpinzhita, ino v' jézho pahneta.

Drugi dan proti vezhéru prideta neufmilenza k' jézhi, odpreta jo, ino potégnetá flabo Notburgo is jezhe, smert ji protita, ako sdaj list ne podpíshe, pa pravizhna Notburga se brani to krivizo storiti.

Sdaj obá ferd slómi; primeta Notburgo, versheta jo na tlá, jo oflepita, ino fhe v' temnejshi jezho firóto versheta.

Blaga Katriza je móгла materno nefrezho gledati, zhes katero se je premilo folsila. Tudi jo ranita, ino v' jézho nasaj porineta.

Sdaj si ofvojit blage familie premoshénje, se gostujeta ino po kervizi savshivata ptujih rok kervavo blago, ne mislita na ojstro boshjo pravizo, kateri vjiti mogozhe ni.

LADISLAV V' SUSHNOSTI.

Ladislav frézhno dojéski do primorja, ko

je barka ravno perpravljena štala v' Afriko se odpelati. Ker se tako veseló ves samákujen v' barki bres vsiga strahu pelja, kar pomisli na ljubo mater ino na sestro rekozli: « O moja ljuba mati ino sestra! molite sa me, de frezhno pridem na Afrikanfko primorfko dershavo. » Vesélo se barka she zheterti dan po morji siblje, mornarji veselujejo serzhno vóshnjo ino si veselizo pojó. No to pride kórmaniz (veslar,) ino prerokuje barkadarju strafhno burjo. Kar je pre-rokoval, je refniza bila. Kmaló po tém se stemni, huda ura se perblishuje, strafhni vihar vftane, ino valove, kakor hribe vifoke vfdiguje, kteri vtonjenje barki protijo. Sdaj sazgne grometi, blifk sa blifkam, grom sa gromam vdarja, vsi trepézhejo, sdihujejo ino molijo v' barki od straha. Strafhna burja prelómi jadreno drevo, barka se vertí, vsi mornárji so omótizhni ino vertoglaví. Zélo nozh hudi vihar hrúmi, le proti jutru se svedrí.

Pa kako se sazhudijo, kader deshelo sagledajo. Burja jih je na Tripolsko primorje sanéla. *)

Komaj roparfki Tripólitani kerfhanfho

*) Tripol je talovaiska deshela v' Afriki v' frednim morju.

barko sagledajo, kar na njo planejo, vse vse pomorijo, ino premoshenje vsámejo. Tudi blagi Ladislav s' sul'zo hudo ranjen bres vřiga saveđenja s' smertjo rinja. Zhes dolgo se sbrihta, pa smertni pot ga polije, ker vse vse okoli sebe na morfki brégi pomorjeno vidi. Ker tako nefrezho pomorjenih mornarjev premifhluje. kar flifhi nekiga téle besede govoriti: « Je she kdo med vmorjenimi shiv, naj se oglafi? » V. bogi Ladislav rahlo sdibne: « O usmili, usmili se! » Na to pride k' njemu star, star mosh s' sivo brado, preifhe njegovo rano, pa kako se sazhudi, ko meřingasti krish na perřih mladenzha najde. « Kristian ři, pravi starzhek, sa te hozhem řkerbeti. »

Bersh mu v' rano balsama vlije ino jo obéshe, po tem ga na svoje rame sadéne ino ga nefe s' řtraham pod sémljo v' neki berlog. V' berlogu mu pošljo is maha naredí, ga rahlo v' tajifto poloshí, ino mu da malo prav dobriga vina, de se pokrepzhá, rekozh: « Sdaj le miren bodi, jutro te bom sopet obifkal, miřim, de ti bo she bolřhi, odéne ga s' svojo řúknjo, ino gré svoj pot. Drugi dan starzhek sgodaj pride, mu obéshe rano, ga v' hifho nefe, ino sa-nj řkerbí, de osdravi.

Zhes néke tjedne Ladislav osdravi, pa mile folsé ga polijejo, ker vidi de je fushen ljutnikov ali divjakov ino vsiga obropan; « Oh, kako bom jes, sdihuje blagi Ladislav, svojiga ljubiga ozhéta is egiptovske fushnosti odkupil, ker sim sam fushen, ino toljke fhume denarjev obropan; o Bog ufmili se!! » » »

LADIŠLAV IS ŠUSHNOSTI.

RESHEN.

Komaj de je Ladislav osdravil, je she mogel na polju teshko delati.

Vpréshen je bil sraven tiftiga starzheka v' en jarm, kateri mu je v' bolesni takó fkerbnó postregel. Kopala ino orala sta vkupej na polju, kakor per naf voli, ino eden drugiga tolashila v' táki nefrézhi.

Euiga dné moreta na vifoko goro po dervá iti, is gorezhine vifoke goré se dalezh dalezh okoli vidi. Sdaj sazhne sivi starzhek k' Ladislavi tako govoriti: « Moj dragi mladenezh! glej tam vifoko goró, zhes taisto je iš tih barbarskih fél pot, katira v' Egiptet peljá.

Ti si kristjan; de si takofhin, sim te sposnal,

kadar sim tvojo rano obesoval. Na tvojih perkih sim najdel mešingasti krish, kterimu hvalo daj sa ohranenje svojiga shivljenja. Krish, na katerim je naš Svelizhar Jesuf Kristuf vmerl, je tebe ovaroval pred smertjo. Tudi jes sim kristjan, ino vsaki dan na tihoma Boga molim ino k' njemu sdihujem sa pomozh ino sa poterpeshlivošt «..... Sdaj le pojdi zhes te visoke goré v' Egipet svojiga ozheta ifkati. Bog te spremi! »

Ladislav objame siviga starzheka, obá se sólsita, sahvali se sa vse dobrote, vseme jokaje od njega flovo, ino gre svoj pot. Starzhek sadene dervá na ramo, ino gre domú. Pa, joj! komaj de h' domu pride, ga she njegov gospod savolj mladenzha strahuje, kje je? Ino ker meni, kar je tudi refniza bila, de mu je on pot v' bég pokasal, vmori siviga lushniga starzhka njegov lastni gospod.

Shtir méfze je hodil Ladislav zhes sterme goré ino strafhne pufhave v' Egipet. Hudo se mu je na poti godilo, glad, shejo ino grosovitno vrozhino je terpel.

Ko pride v' Egipet na veliko reko Nil, vseme vodnika, de mu je pot kasal. Zhes dolgo prideta v' strafhno pufhavo, kjer so nesmerjene planjave rasbeljeniga pefka. Ko tako po stra-

fhni pufhavi potovata, na nagloma vftane hud véter; kazhe fe pod semljo v' kazhnjake f'kri- vajo, divja svér rjove ino v' berloge beshi. Vo- dnik v' nebo pogleda ino obledi. Ladislav ga prafha, kai ti je, de fi táko bled ino prestra- fhen? Vodnik rasodene prihodno nevarnost rekozh: « Vrozh veter, kakor plamen bo vftal, ktir s' fvojim ftrupam ljudi ino shivino mori. » Komaj vodnik nevarnost napove, she fonze otem- ni, le famo gorézhi króg fe na nebu vidi. Sdaj vftane vrozh veter, kakor plamen, vodnik sgine ino ga ni vezh. Ladislav se prime sa neko se- leno drevo, glavo v' semlo prepognajozh zhaka pofledno uro.

Dolgo v' nozh vrozh véter vlezhe; le proti jutru neha. Sa tém perlesejo ftrupne kazhe is kazhnjakov, divja svér is berlogov, ino sazhe nevfmiлено rjoveti. Levi (orofláni) rjovejo, de komaj odglaf ali hrum ponavlja njih ftrafhno rjoenje. Ladislav v seme mefingafsti krish v' roke ino moli: « O moj Svelizhar Jefuf Kristuf! mogozhni Gofpod! vfelej fi bil moj pomozhnik ino refhenik v' nevarnosti, o. pomagaj, pomagaj fhe sdaj meni v' tóljki fili ino v' nevarnosti. Tebe, ki gromezhimu gromu tihoto sapovefh, ino rjove- zhe leve krotifh, profim refhi me! » Po tim vef

ferzhen vstane ino rezhe: « *Hodim naj po dragah smertniga mraka, bal se hude ne bom, ker si ti o Bog per meni!* » *)

Lubi bratje ino sestre! tudi vi ste popotniki pod milem sonzam, ki vezhkrat po nevarnih potah, po dragah smertniga mraká hodite, o sberite si Jesufa Kristufa tovarsha, kakor si ga je sbral blagi Ladislav; naj bo on vašh vodnik, tolashnik ino pomozhnik v' vsaki nevarnosti ino v' sili!!

PUSHAVNIK.

Ladislav gre vef boshji volji vdán svoj pot naprej, proti poldné pride k' neki stermiti gori, glad ino sheja ga hudo stiska. Ker tako po pushavi okoli gleda, iskaje kako sadunof hno drevó ali kaki vreliz, de bi si shejo pogafil, kar sapási rjovezhiga leva k' neki pezhini hiteti. Gotóv, more óndi kaki vreliz biti, pravi Ladislav. Gre, kadar je she lev odshel, gledat, ino najde, o veselje! pod pezhino vreliz, is kateriga hladna voda isvira, sraven pa dateljnavo drevo polno satorjeniga sadja.

---

*) Pf. 22.

Glad ino shejo si bersh potolashi, ino gré vef pokrepzhán fvoj pot naprej. Svézher, mrazhilo se je she, pride k' nekimu berlogu, vsede se na kamen, ino fedézh vpehan vezherno molitvizo moli. Ko tako k' Bogu sdihuje, sagleda globokeje v' berlogi fkos raspozheno pezhovje (spranje) luzh se svetiti. Ladislav luzh sagledajozh se sazhudi ino savpije: « Kdo kóli si v' tim berlogu, všmili se vbogiga pot sgresfhivfhiga popotnika! » Komaj isgovori, kar saflifhi prijeten glaf neke svete pefme se proti sêbi raslé-gati. Nebefhkiga petja glaf Ladislava vneme, sopet savpije; « O kristjan, sprejemi me! »

Na to si perfveti is berloga (grote) neki siv zhaftiven starzhek, njegov las se je svétil ko frébro, njegova obleka je bila is palmoviga listja, ino Ladislava tako nagovori: « Ptujiz, Bog te sprimi! Tukaj vidish siviga starzhka, trepeti v flabofti ino starofti Blishej, blishej stopi v' Robertovi berlog, le s' meno pojdi. « Ladislav poln poshtovanja gre s' starzhkam v' berlog. Zhaftitlivi starzhek mu prinese kruha, fadja ino vode, vsedeta se pod palmovo drevo, ino ptujza prafha: « Kako se she po sveti godi, ino ktero nakljuzhje te je v' te nesnane nevarne kraje pripeljalo? » Ladislav rasodene

zhaftitlivimu starzhku svojo ino svojiga ozhéta Riharda shaloftno pergodbo. Po tém, ker je she pufhavnik njegovo shaloftno sgódbno ino ime svedal, jokajé Ladiflava objáme ino rezhe: « Bog te sprimi, sin mojiga prijatla! sam Bog te je k' meni v' pufhavo prinesil, de bom tebi povernil tvojiga ozhéta meni storjene dobrote. Jes sim Robert, nefrezhen Robert is Knesnije, ki she dvajfit let tukaj v' pufhavi teshave terpim, moja shena ino moj sin Konrad me pa she sdavnaj mertvinza objokujeta. »

Komaj Ladiflav ime Konrada saflifhi, ga folse polijejo. Pufhavnik ga prafha, sakaj fe tako premilo folsi? Oh! kaj bi fe ne jokal pravi Ladiflav, ker fe sponim na vafhiga nefrezhniga fina Konrada. V' kratkim perpove Robertu shaloftno sgodbo niegove familie (rodovine.) « Vafha, shena, je djal, je od shalofti sa vami umerla, vafh sin Konrad je pregnan od svoje lakomne shlahte is grada, ino vse dote obropan. Hudo ranjeniga sim najdel, ko sim na lovu bil, v' nékim berlogi s' smertjo rinjati. Na rame sim ga sadel, nefil na svoj dom v' grad, kjer je potem tudi v' kratkim vmerl. » Sdaj vseme Ladislav menfingasti krish v' roko ino rezhe: » Ta menfingasti krish, ali ga she po-

snate? je na perših nosil, edina dédfhina od vřiga blaga, ta meřingavřti krish je umirajozh v rokah imel, ino k' Jesufu sdihoval, na pořledno ga je pa meni ſporozhil, kteri je v' toljkih ſmertnih nevarnořtih moj reřhenik bil. » Zhařtiven ſtarzhak vřeme krish v' roke, Jeřufove rane k'řfhne ino rezhe: « O ſveti krish, Jeřuf Kriřtuf! ki ſi pomozhnik v' ſmertni britkořti mojimu ſinu Konradu bil, bodi tudi moj pomozhnik ſdaj v' pořledni uri, « to iřrezhe ino — vmerje.

Nobeno vpitje, nobeno klizanje ga ni obuditi ſamoglo, ne ſdrãmiti iř ſmerniga ſpanja, řhel je v' ſvete nebefa vřhivat plazhilo ſvojiga truda. Ladiflav jamo iřkoplje, dene truplo brumniga Roberta v' grob, s' perřtjo ga ſagerne, na grob poklekne ino moli ſa njegovo duřho.

RIHARD IŠ SUSHNOSTI

REŠEN.

Drugi dan ſa rano gre Ladiflav, prav ſhalořten je bil, ſvoj pot naprej. Zheterti dan pride proti poldné k' neki hiřhizi, pred hiřhizo najde delavno gořpodinjo, prav rařgovorna je bila. Po kratkim govorjenju od nje ſve, de ſo njegov ozhe komaj pol ure hodã od ondi v' neki bol-

nizi ali špitalu. » Vezhkrat, je djala prijasna gospodinja, v' bolnizo sad na prodaj nosim ino ravno takšhniga starzhka, kakoršhniga mi ste popisali, vidim po dvorishhi sëm pa tje hoditi, ki zhaka odrefhenja is fushnosti Ladislav se gospodinji prav lepo sahvali sa to povéšt ino gre svoj pot naprej. Vef v' mislih se vfeđe pod Palmovo drevo, ino sam seboj tako govori: « Kaj je meni sazheti, tolovaji so me ob dnar pripravili sa katirga bi imel ozheta odkupiti; prijatla tukaj nimam, de bi mi potrebno fhte- vilo posodil; materi ino sestri na dom sa dnar pisati, ino njima mojo nefrezho rasodeti, ni svétvavno, sakaj zhes mojo nefrezho bi silno shalovale. »

V' taki fili vseme mešingasti krish v' roke, kufhne Jesufove prefvete rane rekozh: » O fveti krish; k' tebi jes perbeshim, pomagaj ino fvetuj mi, kaj mi je storiti? » — Po tèm objame inò kufhne fveti krish, ino na enkrat mu tà dobra misel v' glavo pade. » V' bolnizo pojdem bolnikam strèzh, per ti perloshnosti bom lahko s' ozhetam govoril, jim fhregel ino shalof- ten stan jim polajfhal. » Gre v' bolnizo k' vikfhim zhes bolne fushne, ino ga profi sa flushbo v' bolnizi. Vikfhi mu rad flushbo da.

Dolgo zhafa je stregel bolnikam, fosebno svojimu ozhetu, ne rasodejzh, kdo de je. Riharda mladiga postrèshnika prijasnost ino ljubesen fosebno gine, prafha ga sa ime ino kje je doma? Mladenzha folse polijejo, objame ozheta Riharda ino rezhe: » Jes sim-vasfh sin-Ladislav!.... » Vsi fushni se zhudijo zhes sgodbo. Vikshi zhes fushne své sgodbo mladenzha, ga k' febi poklizhe, ino ga prafha, kako je tù fem prifhel? Ladislav bersh rasodene svojo nefrezho, rekel je: » Svoje domovanje sapuativshi podal sim se zhes morje v' Egipet s' veliko shumo dnarjev svojiga ozheta is fushnosti odkupit, pa na morji strafhna burja vftane, ino nafho Barko sanefe na Tripolfsko primorje. Tripolitani planejo na njo; jo obropajo, ino vsè vsè pomorijo: le famo jes sim s' zhudno boshjo pomozhjo fhe per shivlenju ostal, ino sbeshal. Tukaj v' fhpitalu hozhem tako dolgo slushiti, dokler potrebne shume ne saflushim, s' njo svojiga ozheta odkupit. Vikshi, od toljke ljubesni otroka do starfhev vnet, bersh Riharda profliga stori, ino toliko jima na pot da, de lahko domù prideta. Oba se ferzhno sahvalita, ino grefta vesela proti domu, nevedijozha, v' kaki nefrezhi jih domà blaga familia zhaka.

PRIHOD

Srežno prideta Rihard ino Ladislav v svojo deshelo. Ko prav vesela proti domovanju gresta, frezhata nekiga stariga siromafhkiga romarja, kateri je namenjen bil v' sveto deshelo iti, ino tam svoje grehe objokat, se spokorit, ino milost boshjo sadobit. Vsmileni Ladislav vbogiga romarja tako nagovori: » Vbogi romar, vsmilenja vreden! ti si namenjen v' Palestino v' sveto deshelo na boshji pot iti, pa vedi, de je silno nevarna ino teshavna pot tam tjè, teshko jo bofh dohodil. Le s' nama pojdi, prenozhil bofh nizoj per naf, sjutri pa snafh svojo pot nastopiti. » Romar se k' njima v' vòs vfele, ino govori: » Jes nisim vajniga vsmilenja vreden, tudi ne prijatla na svetu, de bi samogel me tolashiti, sakaj moja pregreha, moje hudodelstvo vpije k' Bogu sa mafhevànje, ino le ojtro spokorjènimu mi snà Bog milostliv biti. » Ko se she bliso grada pelajo. kjer je Rihard ino Ladislav doma, romar obledi ino rezhe: » Postojta, moja vest me silno pezhe, kadar se k' temu gradu perblishujem. »

Na to obstojijo pred dvorishnimi vratmi, ino romar govori: » Jes sim Albert, nefrezhen

Albert, škos lakomnost, krivizo ino stiskanje v bogih srot sim si svojo vest podshgal, de sdaj od nje hndo preganjan nikjér pokoja ne najdem. Lakomnost je pomorila v' mojimu serzu vse dobro. Nozh ino dan sim hrepenil po zhasnim blagi, dnar sim kùpzhál, tako dolgo, dokler me je peklenfki fatan zhisto v' svoje saderge vjel. Ni se mi vsmilila nobena nedolshnost nobena síróta, satorej tudi jes nisim vsmiljenja vreden. Od hude vesti gnan sapustivfhi vse svoje premoshenje hodim sdaj po sveti ífkajè mirno vest, pa jo ne najdem; le folse ino ojstra pokora mi jo bodo sadobile. Vama pa blaga mosha! sim narvezho nefrezho prizhnil. Od nekiga krivizhniga pravdarja sapeljan, kateri sdaj v' tim gradu se gostuje, ino od lakomnosti zhisto vjet sim si sa posojene dnarje grad ino vse vashe premoshenje vlastil; blago Notburgo ino Katerzo sim pa, ki niso hotle krivizhno písmo podpifati, obe v' jezho pahnil, ino nedolshno Notburgo, o nevsmilenje! oslepil. Jes ne profim sa vsmilenje, ampak le sa pravizhno fhtrafingo ino sa odpufhanje mojiga hudodelstva. » - Ladislav komaj své nefrezho svoje ljube matere ino sestré, kar odpre dvorne vrate, hiti s' mezham v' roki zhes stopnje (shenge) v' hifho, najde nevsmilenza

v' nji; bersh sgrabil ga je rekozh: » Stoj hudobnesh, stoj! Kje so moja mati, kje moja sestra? Tvoja ura je vdarila saframovàviz! berfsh me pelji v' jezho! . . .

Na to prideta Rihard ino Albert. Komaj de k' jezhnim vratam pridejo, she flifhijo premilo vpitje nefrezhnih v' jèzhi: » O vmorite naji, smert bove loshej prestale, kakor pa od glada huda terpinzhane v' temni jezhi. » Bersh se dari jezhe odprejo, blede, suhe kakor smert pridete Notburga ino Katerza is jezhe. Rihard objeme svojo sheno Notburgo, Ladislav svojo sestro Katerzo, veselje snida blage familie popifati ni mogozhe.

Krivizhni pravdar bil je vprizho vsih k' smerti na ognju obfojen, pa vsmilena Notburga je sa njega profila, ino ga od ognja reffhila. Bil je po tém ravno v taisto jezho pahnjen, v kateri je blaga Notburga dve leti jezhalà, v kateri je tudi ofem dni po tem v' obupu vmerl. Alberta pa savoljo njegoviga kfanja prostiga storijo, de sna, kakor je she namenjen bil v' sveto deshelo iti, tam na grobi Jesufa svoje grehe objokati ino se spokoriti. — Rihard je dal temno jezho, v kateri je blaga Notburga dve leti sdihovala podreti, ino ravno ondi lepo kapelzo

v' zhašt svetimn krishu šosidati. V' kapelzo postavi mešingasti krish olepšan is shlahnim diamanti. Vřak dan se je sbirala blaga Rihardova familia v' kapelzi, ino je boshjo previdnořt vifoko zhařtila!

Ljubi bratje ino řestre! Šliřhali řte, kako dalezh je lakomnořt ino kriviza Alberta ino krivizhniga pravdārja řpravila, ino kako hudo je obà veřt pekla, O varite se lakomnořti ino krivize, sakaj, » Korenina vřiga hudiga je lakomnořt. » Boljřhi je revnimu biti ino mirno veřt imeti, kakor pa tavshente krivizhno pořēřti, ino jih v' nepokoju vřhivati. V' miru s' Bogam řhiveti, ino mirno veřt imēti, to je na semlji naj šlahtnej blago, ktero nam nařhe řhivlenje řladi!

PALESTINA

ŠVETA DESHELA

POPISOVANJE

Ni pod milem sonzam imenitnejši ino svetejši deshele sa kristjane, kakor je sveta deshela Palestina, kjer je naš Svelizhar Jesuf Kristuf rojen bil, sa naš grefhnike terpel, ino na gori Golgoti vmerl. Tamkaj se je Jesufovo svetlo sonze, sonze isvelizhanške vere pervizh safvetilo, ino s' svojimi sharki temine zhloveshke pameti rasfvetlilo. Tamkaj tezhe sveti potok Jordan, v' katerim je Jesuf od Janesa kerfhen bil, tamkaj se vidi pufhava, v' kateri se je Jesuf fhtirdeset dni postil, tamkaj stoji prijasno morjé Genezaret, na katerim je Kristuf vihar vstano vil, ino po kraju rezheniga morja nar raji hodil, uzhil, zhudeshe delal, ino se všim ljudém fka sal, de je pravi boshji Sin, ino Svelizhar zhloveshki. Palestina je taista sveta deshela, kjer je Jesuf hodil, uzhil, grefhnike svaril, bolne os-

dravljaj, shaloftne talashil, ino s' zhudnimi déli ino s' svetimi zhednoftmi rasdjaj sanke (saderge) pregrešhniga serza. Tamkaj se je lepo Jerusalemsko mésto blifketalo, s' salim tempelnam, s' verlim sidovjem; tamkaj se vidijo velizhaftne lepe gore, kakor òljfka gora, kjèr je Jesu^s vef samaknjen k' nebesfkimu Ozhetu molil, ino kervavi pot potil, od kodar se vsa lepota Jerusalemsfha mesta vidi, zhes katero je Jesuf milo jokaj savolj terdovratnofti Jerusalemozov; gora Galgota (Kalyaria,) kjèr je Jesuf krishan bil, ino v' fushnoft fatana vklenjene boshje otroke odrefhil.

Kdo kristjanov ni shelen brati ino vediti taifte svete kraje, kodar je nafh ljubi Svelizhar hodil, uzhil, zbudeshe delal, terpel ino vmerl? V' kratkim jih tukaj najdete popisane.

*) V' Asji je obljublena deshela Palestina, Turk v' nji gospodari. Od jutra se derfhi pufhave Arabje, proti vezheru ali sahodu fredosemeljfkiga morja, proti severju, Sirje, ino proti jugi kamnitne Arabje. Palèstina ni velika deshela, fhest ino tridefet mil dolgo ino dvajfet

---

*) Asja je med petimi deli svetà prvi del, v' katerim je Bog nafhe perve stvaril.

fhiroka, toljka je, kakor korofhka ino fhtajar-fka deshela fkupaj. Ob zhafu Kristufovim je bila možno rodovitna deshela, lepa, kakor boshji vert, sa vse prav rodovitna tlà. Rodila je dofti shita, fadja, vina, ino vsih potrebnih rezhi. Vse gore fo bile rodovitne, marfkatere drevefa, kakor figove ino margaranove (Oranatapfelbaum) fo trikrat, tudi fhtirkrat v' leti rodile, vinfka terta je po dvanajft tudi po fhtirnajft funtov teshke, ino en komolz dolge gròsde rodila, jagode fo bile tako debele, kakor fo per naf breskve, s' eno besedo deshela je bila, ki se je med ino mlèko v' nje zedilo. Sime nimajo tam tako hude, kakor pri naf, ino kadar naf fhe huda sima ftifka, je v' Palestini prijasna fpomlad. O veliki nozhi se tamkaj shetva sazgne, ino terpi do binkufhtih. Tri milijonov prebivav zov je fhtela.

Palestina je možno gorata deshela, od severja do juga na obeh krajih reke Jordana se gore vsdigujejo. Narimenitnej gore fo:

1. Libanon. Na rezheni gori fo rastli visoki, lepi ino difhezhi zedri, s' takim zedrovim lesam je bil lepi ino dragi Salomonov tempel vloshen. Danafhni dan zedroviga lefa na Libani malo najdefh.

2. Nebo. Js te gore je Bog Mosefu obljudeno deshelo pokasal, rekel mu je: » Vidish, ta je deshela, ktiro sim Abrahamu, Jsaku ino Jakobu s' perfego obljudil. Glej! pokashem ti jo, v' njo pa ne pridefh. » Na ti gori je tudi Mosef vmerl.

3. Kvarantania. Na ti gori je bil Jesuf od hudizha fkufhan, ki mu velike kralestva ino njih zhaft kashe rekozh: « Poglej, kolika lepota ino dragota je ta! Vse to je v' moji oblasti, komur hozhem, lahko dam. Tebi vse v' oblasti dam, famo to mi stori: padi pred mene na kolena, ino moli me. » Jesufu se je sadofti she sdélo, sagromi mu rekozh: » Poberi se prozh od mene fkufhnjavez, sakaj sv. pisano nam le eniga Boga moliti sapove, ino njemu sanimu flushiti. »

4. Tabor. Narlepshi gora judovfke deshele. Na ti gori se je Jesuf spremenil, njegov obras je sijal, kakor sonze, kakor beli sneg se je njegovo oblazhilo svetilo. Njemu se perdrushita v' nebeshki zhafti vsa spremenjena Mosef ino Elija.

5. Karmel. Lepa vsa selena gora na fredosemelskim morju ima bliso dva tavshent berlogov, najimenitnejshi so preroka Elija ino Eliseja, v' teh berlogih so posnej mnih ino

pufhavniki prebivali. Od gore Karmel imajo mnih karmelitarji svoje ime. Na ti gori rastejo lepe hrastove in jelove drevesa.

6. Gora Juda bliso mertviga morja. V' berlogih gore Juda se je David fkril pred kraljem Savlam, ktir ga je hotel vmoriti.

7. Silo. Bliso tè gore je bilo mesto Silo, kjèr je bila fkrinja savese tristo let s' hranjena.

8. Garazim. Na ti gori so imeli Samarijani svoj velik ino lep tempel, ktirga je Janes Hirkan v' leti 135 pred Kristusovim rojstvom rasful. Od tiga tempelna je Jesuf s' Samarijanko per Jakobovim vodnjaku govoril, ktera ga prafha: » Gospod! vidim ti si prerok, fvet mosh, prijatel boshji, povej mi, nafhi ozhetje so na ti gori Boga molili, Judje papravijo, de ga imàmo v' Jerusalemu moliti, kdo imà tedaj prav? » Jesuf rezhe: « Shena verjami mi, zhaf pride, ino sdaj je she, de ne bodo Ozheta molili ne na gori Garazim, ne v' Jerusalemu, ko bodo pravi molzi v' duhu Ozheta molili ino v' refnizi, ino tudi Ozhe hozhe, de ga tako molijo. Bog je duh, ino ktiri ga molijo, ga morejo v' duhu ino v' refnizi moliti. »

9. Oljfska gora, pol ure hoda od Jerusalema. Gora je lepa, rodovitna s' tremi verhi.

Na fredi gore kashejo kraj, kjer je Jesuf s' Aposteljni sedel; se zhes Jeruralemsko mesto milo jokal, ino blishno njegovo konzhanje prerokoval. Ravno òndi je zefar Titus svoj shtor postavil, ko je bil s' svojo armado prishel, puntarske Jerusalemze pokonzhat.

— Na ti gori je Jesuf svet ozhenafh uzhil, ino snamenja sodniga dne prerokoval. Na ti gori so tudi Aposteljni sv. apostolsko vero sloshili. Na frednim verhi oljske gore je Jesuf v' nebo shel proti severju obernen; s'he sdaj se vidiyo v' neki pezhini trijè pèrsti Jesufove noge sasnamnjeni. Ravno na tim verhu je sveta Helena, mati perviga ker: zefarja Konfhtantina dala lepo zerkev zhaftitliviga spomina unebohóda Jesufa posidati, sraven zerkve tudi lep klofhter postaviti, v' kterim so vposuejih zhasih mnihi Benediinarji dolgo prebivali. Vse to verlo sidovje je sdaj rasfuto, òndi, kjer je lepa zerkev stala, stoji sdaj türfka molivniza (shamija,) ino verni kristjani so Turkam veliko plazhali de smejo na dan vnebohoda Jesufa na óljfki gori sveto opravilo opravlati. Na rezheni gori je tudi bil vert, blis pristave Gezemani, kjer je Jesufa pod òlikami velika shalofst ino britkofst opadla, kjer je k' Ozhetu molil ino kervavi pot potil, ino kjer

ga je Judesh s' kufhevanjem sdal. V' tim verti fhe dan danafhin ftoji ofem òljik filo vifoke ftarofsti; pravijo: de fo od Jefusovih zhafov, pod katerimi je on kervavi pot potil.

*Paleftina ima tudi lepe
ino rodovitne ravnine ino doline.*

1. Ravnina Jordana je 50 ur dolga, v' ti ravnini je fveti Janes pokoro pridgoval ino ljudi kerftil.

2. Ravnina Jesrel dvanajft ur hodà dolga ino pet fhiroka, v' ti ravnini fo bratje Joshefa Jsmaelzam sa dvajset frebernikov prodali.

3. Ravnina Saron okoli fredosemeljfkiga morjá fhtirdefet ur hodá dolga, ob zhafi Jefusovim mozhno rodovitna, je sdaj pufhava.

4. Dolina Hinnom blisi mefta Jerusalema. V' ti dolini je bila lozharfka njiva, ktero je duhovfhina sa kervini dnar (sa tridefset frebernikov) kupila, ptujze na njo pokopavat.

5. Dolina Efkol. V' ti dolini je vinfka terta lepe velike ino teshke gròsde rodila. En tak grosd fo ogledniki na drògu Mosefu v' pufhavo prinesli.

6. Dolina Sidim. V' ti dolini so bile pregrešne mesta: Sodoma, Gomora, Adama, Zeboim, ktere mesta je Bog savolj spazhnosti ino savolj takiga gerdiga greha, ki se zlo imenuvati ne sme, pokonzhal.

Bog pravizhen, kateri vsako pregreho hudo tepe, je pokonzhal mesta ino pregrešne prebivavze, rasen Lota ino niegovih hzherà s' shveplam ino ognjam. Vef lepi ino rodovitni kraj je sdaj v' jesero, kterimu se rezhe mertvo morje, polno shvépla ino foli.

Reka, jesara ino morje.

1. Reka Jordan. V' ti reki je bil Jesuf od Janesa keršhen. Romarji, kateri k' boshjimu grobu v' Jerusalema hodijo, se k' vezhnimu spominu svetiga Jesufoviga kersta v' Jordani koplejo ino vmivajo.

2. Jesero Genezaret je tri mile dolgo, eno milo fhiroko, ino ima vse shivo shlahnih rib. Na tim jeseru je Jesuf zhudeshe delal, ino uzhil; v' njem so Aposteljni tudi nar raji ribili. Krog jesera so bile rodovitne okolize. Ob morju so stale mesta Kafarnavn, kjèr je Jesuf stanoval, ino Betzajde, kjèr je bilo nar vezh Apo-

stelnov domà. V' tim vefelim kraju je Jesuf nar raji uzhil.

3. Mertvo morje. Mertvo morje je okoli trideset ur hodà dolgo, okoli ofem ur pashiroko. Pravi se mu mertvo morje, ker njzh ne shivi v' njem savolj shvepla ino foli. Mertvo morje je fhe dan danafhen strafhno snamnje nebesfhe jese, ki so jo zhlovesfhe hudobije zhes se perklizale. Popotnika strah ino grosa obide, kadar mimo gre.

Jmenitne mesta v' Palestini so :

1. Jerusalem, sveto ino najjmenitnejfhi mesto v' sveti desheli, nekajni sedesh judovfkih kraljev, bilo je velizhaftno mesto ob zhafu Jesufvim, kjér je bil tempelj Salomonov. Tako lepiga tempeljna she ni bilo na sveti, vse sfene so bile s' zedrovim difhezhim lefam vloshene, s' slatimi roshizami ino s' palmovimi drevèsi opifane Altar, vsih deset svezhnikov po obèh straneh, vfa pofoda ino vse kadilnize so bile is famozhifiga slata, zlo shebli so bili slati. Tla so bile s' slatam vloshéne, ino vrata s' slatam prevlezhene. V' tim je bila fkrinja savese, dva velika slata

angeljza sta sprosterála svoje perute nad njo; okna so bile s' slatam kovane, streha is slatiga kofitarja itd.

Jerusalem je bilo lepo ino možhno mesto, 164 možhnih turnov je imelo, is katerih so se proti sovrašnikam branili. Shtelo je zhes 150,000 prebivavzov, pa hudobni so bili njegovi prebivavzi, katerim je Jesuf s' folsnimi ozhmi prerokaval, de bo njih mesto ino tempelj rasdjano. Kar je on prerokoval, sgodilo se je. Judje so mero svoje hudobije sverfhili, sveti tempelj s' krivizo ofkrunili, pravizhne pozeli desheli pregaujali, ino nedolshuo kri prelivali. Bogu se je dosti sdelo, poshhe nad nje grosovitne Rimljane, ravno o velikonozhnih prasniki, kadar se je po Jerusalemu vse od ljudi terló, ki so v' tempelj prishli. Mogozhni vojshaki so, ko derzhi levi, Jerusalemsko mésto oblegli, ni prishla shiva dufha ne noter ne vun. Strafhna lakota po všim mestu rujove, vojška hrumi od svunaj, kuga tuli od snotraj, vse poyfodi davi nevfmi-lena smert, kup na kupi merlizhev po vših ulizah lesi. Kri kakor potok tezhe po ùlizah. Ednajst sto tavshent Judov je bilo pokonzhanih, bliso sto tavshent v' fushnosti prodanih, ali pa divji sverini sa kratek zhaf pomctanih ino od

nje rasterganih, ino zhes 12000 jih je lakote vmerlo. *)

Jerusalemfko mesto je bilo poshgano, tēmpelj s' vřim imenitnim sidovjem rasfut, de ni kamna na kamenu ostalo, kakor je Kristuf 37 let poprej prerokoval. Do leta 1382 je bilo Jerusalemfko mesto jednajřtkrat poshgano ino rasfuto, ino zhes milijon prebivavzov vmorjenih.

Sveta Helena, mati perviga ker: zesarja Konřtantina je dala v' leti 326. na gori Golgota lepo zerkev boshjiga groba posidati, kamor fo is vřih krajev sveta kristjani na boshji pot hodili. Tudi je ta brumna ino sveta mati fhe vezh drugih lepih zerkev ino klofhtro posidati dala, ōndi sdaj le podertino najdefh.

V' leti 636 fo Muhamedani fi sveto mesto ofvojili ino kristjane nevfmiľeno hudo imeli. Vsdignili fo se kerřhanski vojřhaki is Evrope, svete mesta řpet dobit. Krishanki fo jim rekli, vojřki pa, Krishantija, ker je vřakter krish na perřih nořil. Krishantije fo se sazhele v' leti 1099, ino fo terpele do leta 1291 Bliso dveřto let fo hodili kuesi ino vitesi v' Palestino v' sveto deshelo. se sa vero Kristufovo vojřkovat,

---

*) Joshef Flavi.

ino she v' leti 1099 so si Jerusalem osvojili. Ko pa kristjani eniga ferza niso bili, so sveto deshelo sopet sgrabili, ino sdaj Turk v. Jerusalemi gospoduje. Sedajno mesto Jerusalem je flabo shalofno mésto, zela okolfhina je pufhava, komaj 21,000 prebivavzov fhteje, med tim je tavshent kristjanov. Najlepshi zerkev je she sdaj zerkev boshjiga groba, óndi kjer je bil Jesus pokopan. Kjer je pa nekdej imeniten ino velizhaften tempelj stal, ondi sdaj velika turfhka molivniza ali shamia stoji. — Pufhava so sdaj tisti sveti kraji, rasfuto je verlo sidovje Jerusalemfkgiga mesta, ino zhudno flavniga tempeljna, le sarafhena grobla sdaj na tífim mestu po pretezhenih zhasih shaluje, ino vfm grefhnikam osnanuje, kak ojfiro Bog pregreho kashtiga.

2. Betlehem, mestize dve uri hodá pod Jerusalemam, je stalo na kamenitnim hribu, v' prav lepi ino prijetni okolizi. V' tim mestizu je bil David rojen ino od Samuela sa kralja pomasan. Sdaj je le majhina révna vas, ino svunaj vasi je imenitna zerkev ravno na tífim kraju, kjer je bil Jesus rojen, dva ino trideset lampiz v' nje gori. Romarjam se kashe kraj ino kamen, kjer je Jesus rojen bil, okrog kamena so pa téle besede s' slatimi zherkam napifane:

« *Tukaj je Jesus od divize Marie rojen.* » Na drugi strani se vidi kraj, kjer so trije kralji klezjali, molili, ino Jesufu miro, kadilo ino zhisto slato darovali. Spet na drugi strani kashejo berlog, kjer kosti nedolshnih otrozhizhkov pozhivaja, katere je Herodesh vkasal vmoriti. En zhetertlej ure hodá proti severju se vidi vaf, kjer so pastirzi prebivali. Tudi polje se romarjam kashe kjer je angelj pastirzam rojstvo Jesufovo osnanil. Sveta Helena je dala na tistim polju, kjer je angelj pastirzam rojstvo Jesufa osnanil, lepo zerkev posidati, sdaj je óndi fama grobla. V' Betlehemu bliso tavshent kristjanov prebiva.

3. Nazaret, od Jerusalema 24 ur hoda je bilo nekdej zhedno mestize na visoki pezhini kjer so Jesuf, Maria ino sv. Joshef domovali, sdaj je Nazaret le majhina vaf, v' kateri zhes dvanajstfo kristjanov prebiva. Od tiga mestiza ima Jesuf ime: » Nazarenfki. » V' Nazaretu je lepa zerkev Marie Devize zhistiga spozhetja ravno na taistim kraju, kjer so Jesuf Maria ino sv. Joshef prebivali. Brumni mnihi, ki tamkaj prebivajo, romarjam vse tiste kraje s' veseljem pokashejo, kjer je Maria stanovale, ino kjer je sveti Joshef svoje tesarfko selishe imel. Kashejo Jesufovo hifho, miso, fholo, tempelj, kjer je Jesuf uzhil,

kashejo pezhino, zhes katero so Jesufa njegovi rojaki hoteli vrézhi, kashejo kamen, okoli ktirga je Jesuf s' Aposteljni sedel, jedel ino jih uzhil itd.

Vezhna tihota v' tih svetih krajih prebiva, vsaka she tako mala stvariza shaluje po rajnih svetih zhasih, vsaka sarafhena grobla velizhastnih rasfutih krajev govori: « Romar, popotnik! postoj na nashih groblah, vidi ino premishluj!! »

HOJA JESUSOVA PO SVETI

DESELI.

Vem, de bi tudi radi vedli Jesufovo hojo po sveti desheli, kje je hodil, kje uzhil, kje ino ktere zhudeshe delal v' tim ali v' unim mestu, v' tergi, v' pufhavi ali na gori. Tukaj najdete njegovo sveto hojo po desheli v' kratkim popifano.

V' Betlehemu najdemo Jesufa narprej, kjer je rojen bil, ino na osmi dan po Judovski postavi obresan. Shtirdefet dni po rojstvu ga Maria v' tempeljnu Bogu daruje, kjer je brumni Simeon Marii veliko shalost ino britkost prerokoval, rekel ji je: » Ojster mezh bo presunil

tvoje serze itd., » Sveta drushina Maria ino sv. Joshef gredo po obresovanju s' svojim Sinkam nasaj v' Betlehem, na to pridejo od sonzhniga is hoda sveti trije kralji Jesufa darovat. Betlehem sapustijo, ino se v' beg na Egiptavfko s' Jesufam podajo, ker je tiranfki kralj Herodesh fklenil, Betlehemfke ino vse fantizhke tiftiga kraja, kar jih ni bilo nad dve-ma letama, naglo pomoriti. Po smerti Herodesha pridejo spet nasaj v' Nazaret, kjer sta Maria ino sv. Joshef svoje domovanje imela. Kader je Jesuf dvanajst let star bil, je fhel s' svojimi starshi v' Jerufalem na boshji pot, kjer so ga sgrabili, ino tretji dan v' tempeljnu v' frede uzhenikov najdli, ki jih je poslušhal, prafhal ino odgovarjal; vsi se nad nesnano modrostjo tega posebniga fanta sazhudijo, vse vse ostermi. Js Jerusalema fhel je s' starishi nasaj v' Nazaret na svojih starishov dom, » kjer jim je pokoren bil, ino je rafel, kakor v' starosti, tudi v' modrosti per Bogu ino ljudeh. » - V' tridesetim letu svoje starosti je sazhel Jesuf uzhiti, pa preden je svoj uk sazhel, pride is Nazareta k' Janesu na reko Jordan, kjer ga je Janes kerstil. Po sv. kerstigre zhes Jordan v' pufhavo Kvarantanio se sa naf postit ino perpravlat na veliko opravilo, de

bo svet uzhit ino svelizhati sazhel, kjer je bil od fatana fkufhan, ino od angeljev postreshen. Po svetim postu se sopet na reko Jordan poda, kjer si je uzhenze isvoljil. Andrej, Janes, Peter, Filip ino Natanael so bili njegovi prvi uzhenzi, s' njimi je fhel na Galilejsko v' svoje domazhe kraje nasaj. Ravno tedaj je v' malim mestizu v' Kani na Galilejskim svatovfhina bila, Jesuf, Maria ino njegovi uzhenzi so tudi bili na gostovanje povabljeni, kjer je Jesuf prvi zhudesh storil, Kanan sapustivfhi poda se s' Mario ino uzhenzi v' Kafarnavm, kjer je, kakor tudi povfih blishnih okolizah pridgoval. Od todi gre na svoje domovanje v' Nazaret, pridgoval je svojim rojakam, pa oni ga niso slifhali, zhes veliko pezhino, na kateri je malo mestize Nazaret stalo, bi ga bili fkoraj v' globozhino vergli.

Is Narareta se nasaj v' Kafarnavm podà, od todi gre v' Jerusalem k' velikonozhnim prasniku, kjer je shlahten Nikodem po nozhi k' Jesufu prifhel, Jesuf ga je poduzhil, ino svojiga uzhenza prijasno sprijel. Po opraviu sapusti Jerusalem ino gré s' uzhenzi v' Judeo bliso mesta Jeriho. V' Judeji je zhes pol leta prebival ino pridgoval. Judeo sapusti ravno ob zhafi, ko je Janes kerstnik v' jezho sapert bil, ino gre

fkos Samarijo v' Galilejo nasaj. V' Samarii je vun mesta Sihem per Jakobovim vodnjaku pozhival, ino se s' Samarijanko pogovarjal. V' Samarii je tudi ene dni uzhil, kjer je prav naukashelne ferza najdel. Js Samarie pride v' Galilejo, puſti óndi ſvoje uzhenze, ino se poda v' Kanan k' ſvoji shlahti, kjér je ſina nekiga kraljeviga flushavnika osdravil.

Po tém pride ſpet v' Kafarnavm, najde na jeséru ſvoje uzhenze ribiti, jim rezhe ribzhovanje ſapuſtiti, ino ſa njim iti. Od vſih krajev ino deshél mu vodijo bolnike, vſe beteshne ino s' bolezhinami obloshene, ſlépze, glúfhze, krúljeve, mutze, obſédene, gobove ino mertvúde; osdravil jih je. Po ſ-hodu je Jefuf na dom Petra ino Andreja fhel, kjer je Petrovo tafho od merslize osdravil. Savolj velike ſtifke ljudſtva je ſtopil v' zholnizh, ino je is zholna uzhil. Na jeseru Genezaret ſtoril je dva zhudasha: obilni ribji lov, ino vihar na jeseru vſtanovi. Zhes jesero ſe perpeljá v' Gadaro, kjer je obſedenza osdravil. Od óndi ſpet ſe v' Kafarnavm nasaj perpelja, kjer Matévsha ſa njim iti vabi. Kmali po tém osdravi bolno sheno, ktera ſe je robu njoviga oblazhila doteknila, dva ſlepza ino eniga glúfhza, tudi ozhetu Jairu njegovo mertvo hzhér oshívi. Od

mešta do mešta, od terga do terga, od vafi do vafi je hodil, ino je povfodi uzhil ino zhudeshe delal. Sdaj si je isvoljil dvanajst aposteljnov smed dva ino sedemdefet uzhenzov, kateri so ga povfodi spremlali. Kmali po tem gre na goro Tabor, kjér je lepo lepo pridgoval. Is gore se sopet v' Kafarnavm nasaj podá, ino osdravi s' potama stotnikoviga hlapza, v' Kafarnavmu pa mertvúda.

Sdaj se Jesuf sopet spravlja k' prasniku v' Jerusalem, skos mestize Najm svojo hojo nastopi. Ravno med méstne vrata stopi s' svojimi uzhenzi, kar mu merlizhá na proti pernesó, edín sin neke vdove je bil. Jesufu se je shalostna mati v' serze vsmilila, oshivel ji je sina. Zhes Jordan pride v' Perejo, tjekej je Janes kerstnik dva uzhenza poslal Jesufa prafhat: « zhe je on tisti, ktiri bo na svet po obljubah boshjih prifhel, ali pa naj drugiga zhakamo? » Jesuf jima rezhe: » Pojta ino povejta Janesu kar sta vidilá ino slifhala, de slepzi pregledujejo, glufhzi preflufhujejo, kruljevi sprehajajo, gobovzi se ozhifhávajo, merlizhi vstajajo, ino vboгим se boshje kraljestvo osuanuje. Po tim se podá zhes Jordan v' Jeriho, ino odondod v' Betanijo, is Betanije pa v' Jerusalem. V' Jerusalemu

osdravi ofem ino tridesetletniga bolnika, rekel mu je: « Vstani, posteljo vsemi ino idi. » Na hoji v' Galilejo spet osdravi moshá s' fkluzheno roko, v' drugim kraji spet gluhiga ino mutastiga zhloveka.

Na poti v' Kafarnaym je uzhil ljudstvo v' lepih prilikah, kjér mu njegova mati Maria naproti pride. V' okolizi Tiberije své Jesuf smert Janesa Kerstnika. Podá se potém zhes morje Genezaret v' pufhavo, de bi v' tihim ino v' samotnim kraju svojim uzhénzam loshej resnize raslagal. Ljudem pa tudi v' pufhavo sa njim iti ni bilo predalezh, ino njegov sveti nauk poslusnat. She tri dni ga poslusnajo bres jedi. Jesufu se ljudstvo vsmili, zhudesh stori, nasitel je shtir tavshent ljudi v' pufhavi s' sedmimi kruhi.

Po tém pride nasaj v' Kafarnaym, ino se s' svojimi jogri zhes Galilejsko morjé, ki je salo mesto Tiberias dossegalo perpeljá, ino se hozhe s' njimi pozhiti, pa tudi óndi pokoja ne najde. Vsdignil se je na vishi samoto, gré na goro, ino tamkaj se s' svojimi uzhenzi vsede. Mnoshize grejo bersh sa njim, ino se okoli njega po bregu krosnijo. Spet Jesuf zhudesh stori. Pet tavshent lazhnih, je s' pétmi kruhi nasitel. —

Sdaj se Jesuf sadnizh poda v' Jerusalem, po vsih svojih hojah je milostliv ino dobrotliv bil. Na poti v' Jerusalem med Galilejo ino Samarijo osdravi deset gobovih mosh, v' Betanii pa Lazarja, ki je she fhtir dni v' grobi bil, oshivi. Pride s' veliko mnoshizo v' Jeriho, napové svojim uzhenzam svojo blishno smert, se vsede na pohlevno oslizo, ino jesdi v' Jerusalem. Trume ljudi ga spremlajo. ino mu visoko hvalo pojó. Jesuf Jerusalemsko mesto vgleda, se milo rasfoli ino joka, shaluje nad pregreshnimi Jerusalemski, ki terdovratno v' strafhnih pregrehah tizhijo, ino se poboljšhati nozhejo. Vmerl je sadnizh prostovoljen na teshkim léfu sv. kri-sha sa greshen svet, vstal na tretji dan od smerti, ino shel je na vishavi óljške gore v' prizho aposteljnov v' sv. nebefa.

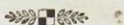
Tako je dokonzhal nash Svelizhar Jesuf Kristuf svojo velizhaftno hojo!!

The text on this page is extremely faint and mostly illegible. It appears to be a collection of lines of text, possibly a list or a series of notes, written in a cursive script. Some words are barely discernible, such as "Kritik" and "Tanz".

K A S A L O.

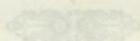
Starštev perva škerb	-	Stran	5
Najden saklād		»	10
Krishatija		»	15
Rihard v' fushnosti		»	17
Nove terplenje	,	»	20
Ladislav v' fushnosti		»	22
Ladislav is fushnosti refhen		»	25
Pufhavnik		»	28
Rihard is fushnosti refhen		»	31
Prihod		»	34
Popisovanje Palestine svete deshele		»	38
Hoja Jesufova po sv. desheli		»	51

K A S A L O

: : : : :

5	Štátního první křeh
10	Nový sklád
15	Křehavý
17	Riřad v řehoví
20	Nové řehoví
22	Řehavý v řehoví
25	Řehavý v řehoví
28	Řehavý
31	Riřad v řehoví
34	Řehoví
38	Řehoví v řehoví
51	Řehavý v řehoví

ZENA

15 Kr.